Poukazuje-li stěžující si pokladna k tomu, že nemocnici veřejné dostává se neodůvodněného zisku tím, obdrží-li v takovém případě plnou náhradu léčebného dle sazby pro poslední třídu platné, i když sama platí onomu cizímu ústavu za nemocného méně, jest k tomu podotknouti, že dle jasného ustanovení cit. §u 8, odst. 3 nem. zák. jsou nemocenské pokladny všeobecně povinny hraditi léčebné veřejným nemocnicím »podle poslední třídy«. Ošetřovací taxa jest poplatkem za ošetřování ve veřejném ústavě, který platiti sluší dle platné sazby, tedy nehledíc ke skutečným výdajům v konkretním případě (kteréžto výdaje ostatně při odevzdávání nemocných pražskou všeobecnou nemocnicí do ošetřování v nemocnici Milosrdných sester neomezují se na smluvené léčebné, ježto všeobecné nemocnici vznikají vedle toho zajisté i náklady správní.)

Převyšuje-li v jednotlivých případech sazba ošetřovací skutečný náklad, v jiných pak jej kryje jen z části, jest to pouhým důsledkem plynoucím z podstaty sazby léčebné, jakožto ekvivalentu průměrného, dle platných norem (srv. zejm. výn. min. vnitra 10. dubna 1857 č. 10.946 vl. věstník r. 1857, odd. II. čís. 21, § 17 zák. z 5. března 1888 č. 19 z. z.) zjištěného nákladu za ošetřovací den.

Č. 112.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí (Čechy): Strana nemá nároku, aby za základ při vyšetření přírůstku hodnoty nemovitosti koupené v nucené dražbě vzata byla obecná hodnota, ani když převyšuje nejvyšší podání s přípočtem neuspokojených hypotekárních pohledávek vydražitelových (§ 8, odst. 2 česk. řádu dávk.)

(Nález ze dne 23. května 1919 č. 2476.)

Věc: Fa Erste Pilsner Aktienbrauerei v Plzni (adv. Dr. Otto Lichtenstern z Prahy) proti Zemské správní komisi království Českého o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

Výrok: Stížnost se zamítá částečně jako nepřípustná, částečně jako bezdůvodná.

Důvody: Stěžovatelce byla vyměřena dávka z přírůstku hodnoty domu čp. 999 v Praze II. na podkladě nabývací ceny 410.010 K. V pořadu instančním domáhala se stěžovatelka, aby jako hodnota nabývací byla při vyšetření přírůstku vzata za základ buď částka hodnoty 500.000 korun, dle níž byl jí vyměřen zvýšený převodní poplatek, anebo odhadní cena domu 676.541 K 75 h, která zjištěna byla 5. prosince 1912 v dražebním řízení, v němž nabyla stěžovatelka domu toho dle příklepu z 26. srpna 1913.

Stížnost tato byla nařízeným rozhodnutím zamítnuta, poněvadž nabývací cena byla zjištěna správně dle § 8, odst. 2 dávk. řádu přičtením stěžovatelčiny na prázdno vyšlé pohledávky 60.000 K k nejvyššímu podání 350.010 K.

Nejvyšší správní soud vyřizuje stížnost podanou 26. září 1918 u vídeňského správního soudu, k jejímuž vyřízení jest nyní dle zákona z 2. listopadu 1918 č. 3 sb. z., příslušným, uvážil toto:

Žalovaný úřad zjišťuje spornou nabývací hodnotu vycházel po stránce skutkové z vlastního udání stěžovatelčina a použil při tom též správného právního podkladu. Neboť dle čl. 2 zák. z 28. října 1918 č. 11 sb. z. a § 1 řádu dávkového vybírá se dávka z přírůstku hodnoty. Dle § 5, odst. 1 platí za přírůstek hodnoty rozdíl mezi zcizovací hodnotou a mezi hodnotou nabývací. Za hodnotu nabývací platí dle odst. 2 § 5 zásadně zjištěná nabývací cena, na jejíž místě nastoupí obecná hodnota v době nabytí jen v případech v řádu zvlášť uvedených.

Dle předpisů o hodnotě nabývací daných v § 8, odst. 2 platí, bylo-li nemovitosti nabyto nucenou dražbou, za cenu nabývací docílené nejvyšší podání, ale vydraží-li ji hypotekární věřitel, pak platí za hodnotu nabývací ta vyšší částka, která by ho v době nucené dražby byla uspokojila, pokud nepřevyšuje hodnotu obecnou v té době.

Obecná hodnota byla by tedy v tomto posléz dotčeném případě směrodatna jen tehly, kdyby byla nižší, než cena vyměřená na podkladě nejvyššího podání. V daném případě dle vlastního stěžovatelčina přiznání k dávce přibyla k nejvyššímu podání 350.010 K její na prázdno vyšlá pohledávka 60.000 korun, takže nabývací cenou je peníz 410.010 K. Ježto hodnota, k níž má dle stížnosti býti přihlédnuto, t. j. 500.000 K, jest vyšší než nabývací hodnota dle § 8, odst. 2. zjištěná, nelze k ní ani dle poslední věty citovaného odstavce 2 ani dle § 5, odst. 2, věta 2 přihlížeti.

Vytýká-li stěžovatelka nařikanému rozhodnutí, že nedbalo předpisu odst. 2 čl. 5 prov. nař., dle něhož má se hleděti k obecné hodnotě v čas nabytí na místě nabývací ceny, přehlíží, že obecná hodnota nastupuje i dle dovolaného předpisu i dle svrchu dotčených ustanovení řádu dávkového jen v určitých případech, nikoli však v případě, kdy nemovitosti nabyto bylo nucenou dražbou, pro kterýžto případ dáno jest ustanovení § 8, odst. 2 dávk. ř., jehož smysl právě byl vyložen.

Vyvozuje-li stížnost z téhož čl. 5, že předpisy o obecné hodnotě nejsou dány výlučně ve prospěch dávky a že sluší jich použíti i na prospěch poplatníka, přehlíží stále, že tu jde jen o případ v § 9, odst. 2 výslovně upravený a že toto ustanovení, pokud obírá se obecnou hodnotou, je zřejmě dáno toliko ve prospěch dávky.

Není tu tedy vytýkané nezákonnosti, když nařikané rozhodnutí nepřihlédlo k obecné hodnotě a proto je stížnost v tomto směru bezdůvodná.

V další námitce, kterou stížnost vznáší pro případ, že prvá námitka nebude shledána důvodnou, vytýká se, že i dle § 8, odst. 2 slušelo k nabývací ceně přičítati též pohledávku Marie Tachecí 23.947 K 78 h, která vyšla na prázdno ještě před stěžovatelkou.

Tato námitka nebyla však ve správním řízení uplatňována ani nařikaným rozhodnutím řešena. Je proto v tom směru stížnost dle §u 2 zák. ze dne 2. listopadu 1918 č. 3 sb. z. a § 5 zák. o správním soudu nepřípustná.

Č. 113.

Policejní záležitosti: I. * Odvolá-li strana v řízení policejně trestním své doznání, nelze okolnosti zjištěné jedině tímto odvolaným